

Tolkningsfråga

Ska rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ⁽¹⁾ jämförd med principen om skatteneutralitet, tolkas som ett förbud eller ej för de nationella myndigheterna att neka en beskattningsbar person att göra avdrag för ingående mervärdesskatt om den personen när den förvärvar fast egendom känner till (eller borde ha känt till) att leverantören på grund av insolvens inte skulle betala (eller inte skulle kunna betala) den utgående mervärdesskatten till statskassan?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 12 april 2021 –
IA**

(Mål C-231/21)

(2021/C 242/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: IA

Motpart: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Tolkningsfrågor

1. Ska frihetsberövande enligt artikel 29.2 andra meningen i förordning (EU) nr 604/2013 ⁽¹⁾ förstås så, att det även avser intagning, vilken har godkänts av domstol, av den berörda personen på den psykiatriska avdelningen på ett sjukhus mot personens vilja eller utan personens godkännande (i det nu aktuella fallet för att personen på grund av sin psykiska sjukdom utgjorde en fara för sig själv och andra)?

2. Om den första frågan besvaras jakande:

- a) Kan – med bindande verkan för den berörda personen – den anmodande medlemsstaten vid ett frihetsberövande i varje fall förlänga fristen i artikel 29.2 första meningen i ovannämnda förordning till ett år?
- b) Om så inte är fallet, med hur lång tid får fristen förlängas, exempelvis endast med den perioden
 - aa) som frihetsberövandet faktiskt pågick, eller
 - bb) som frihetsberövandet sannolikt kommer att pågå, i förhållande till tidpunkten för underrättelsen till den ansvariga medlemsstaten enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1560/2003 ⁽²⁾,

och, om nödvändigt, med tillägg för en skälig tidsperiod för att organisera den nya överföringen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 31).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 (EUT L 222, 2003, s. 3), i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 118/2014 av den 30 januari 2014 (EUT L 39, 2014, s. 1).